

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.137
8 juny 2018
1'70 euros

la veu **de Benicarló**

EL SHOW DE MARIA I DONYA ROSARIO

"Y a continuación,
imitaré en tono y forma..."

MANDEEEE?

21:00 h

31 de maig de 2018
SALÓ DE PLENS
(BENICARLÓ)

CICLE "EL TEATRE... A L'AUDITORI"

ARTISTA INVITAT: "MARIANICO"

-Gira de comiat-

LA TERRETA GUANYA LA II RUTA GINLOVERS A BENICARLÓ

EDITORIAL

1137

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Rampells i processó

No sabem si ha estat "teatro del bueno", que deia el Mourinho, recordant els seus enfrontaments personals amb Guardiola i el Barça, o una pixada fora del test, com diríem en un dels tants rodamots populars de la nostra llengua.

La regidora Jovaní, anant per llana, ha sortit trasquilada, en la seua imitació a l'alcalde, volent criticar les paraules que, en el seu moment, Miralles va vessar contra la seua persona i que Jovaní va considerar ofensives. I és que l'espectacle, en veu de gallet, que va donar al Ple imitant el to de veu de

l'alcalde, amb la retirada de la paraula inclosa i la continuació del numeret a micro tancat, va deixar-la, sens dubte, en evidència. Aquesta mena de rampells, que pel que portem de legislatura, no han estat flor d'un dia, tot i que aquesta vegada es va superar, indiquen que, tal volta, el sentit de la regidoria li ve una mica gran.

Si una cosa ha de tenir clar un representant públic, qualsevol, és que, quan està a dins de l'ajuntament, representa, a banda dels seus votants, a una institució on les formes i el llenguatge són importants. Comportar-se, com en una refrega de carrer, on a vore qui la diu més grossa alguns ho veurien normal, ací, segurament, la inhabilita, eufemísticament parlant atés que el càrrec és seu, és personal, per a la funció que va ser elegida. I és que, sense voler (suposem que serà així, cas contrari ja seria de babaus), si tenia alguna raó per posar en entredit l'alcalde, aquesta ha caigut pel seu propi pes deixant, damunt, completament difuminat el fet que volia criticar. Mireu si és així... que ja no es parla d'ell.

El problema, segurament, el té ara el Partit Popular que, òbviament, ha de tirar pilotes fora quan demanen la seua dimissió, tot i que per dins... li va la processó!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: ens la guardaven per aquests moments, de la collita pròpia, torradeta a la brasa, amb el seu rajolí d'oli i el seu pols de sal, perquè la guadisca, al nostre company i bon amic, Jesús Maestro, a la llum de l'edició del seu conte "El tresor maleït de Castor". Enhorabona! Ja esteu tots comprant-lo!

Panissola: enganxosa, i a cabassades, tot i que li correspondria a la regidora Jovaní, per haver perdut els papers, comportant-se d'una manera bròfec, en el Ple passat, l'hem de fer extensiva al seu partit, el PP, que li hauria d'haver parat els peus... abans de l'espectacle. És clar que és difícil preveure el futur... però és el que té tenir algú sota la teua responsabilitat.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

L'HUMOR

text: J. GUILLEM

Els professionals de l'humor sovint responen a les entrevistes que és molt més difícil fer riure que fer plorar i així ho va comprovar al darrer ple municipal la regidora que fa imitacions. No sempre els tòpics estan exempts de veritat. Resulta possible imaginar-la a casa seua, davant d'un espill, preparant-se l'actuació mitjançant la tècnica de la previsualització positiva, anticipant altiva i jocosa les riallades dels companys de l'oposició i l'esforç dels membres de l'equip de govern per contenir el riure i no ofendre la líder. Però no, més que l'èxit va ser l'estupor el que es respirava a la realitat de la sala. Davant la broma i l'obstinació posterior. Algun cop, tots hem comptat un acudit desafortunat però cal tenir coneixement i deixar que passe ràpidament l'instant que et gela la sang sense insistir en

l'errada. No obstant, amb la pràctica de determinades tècniques psicològiques modernes hi ha el perill de motivar-te en excés i ser víctima de l'autoconvenciment.

En benefici de la regidora que fa imitacions hem de dir que, de vegades, això de l'humor no entra sempre la primera vegada. Succeeix un poc com amb determinada música que, inicialment, no t'agrada gens ni mica, però després d'escoltar-la més voltes acabes descobrint-li matisos que et fan canviar d'opinió. Conec molta gent a qui les primeres actuacions de Faemino y Cansado no li van fer gens ni mica de gràcia i, amb el pas del temps, s'han convertit en absoluts incondicionals. Ara bé, també és cert que en conec a molts d'altres a qui ni els ha agradat ni els agradarà mai Arévalo. En definitiva i, per concloure la digressió amb una tornada: és molt més difícil fer riure que fer plorar i així ho va comprovar al darrer ple municipal la regidora que fa imitacions.

Drets lingüístics

7^é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

TEATRE AL PLE DE BENICARLÓ: "EL TEATRE... A L'AUDITORI!"

texREDACCIÓ

L'Equip de Govern de l'Ajuntament de Benicarló, format pels grups polítics del PSPV-PSOE i Compromís-ERP, "vol manifestar el total rebuig a l'espectacle lamentable que ens va fer viure la regidora del Partit Popular María Jovaní en el ple municipal del passat 31 de maig". Així comença el comunicat de premsa que els dos grups van enviar per a donar resposta a la tibant situació que es va viure durant la sessió plenària ordinària del mes de maig. L'edil popular va preguntar si l'alcalde, Xaro Miralles, "ha fet alguna cosa per a revertir l'escola oficial d'idiomes al lloc on va ser concedit inicialment". Cal recordar que en la passada legislatura es va anunciar que la seu oficial de la EOI s'instal·laria a Benicarló i que a principis de la present, es va anunciar que es canviava la seu a Vinaròs.

La resposta de l'alcalde, que es va limitar a explicar els cursets que s'impartiran a la seu de Benicarló, va derivar en una interpretació d'una entrevista realitzada en l'emissora municipal, en la qual l'edil popular va imitar el to de veu de l'alcalde. Jovaní va assegurar que si l'alcalde podia parlar de lo que volguera, ella també i per això anava a referir l'entrevista, de la que era capaç d'imitar el to (perquè

va dir que era important per entendre el cas) i així ho va fer. L'alcalde li va retirar la paraula en considerar la seua intervenció "una falta de respecte a aquesta alcaldia, imitant-me fent el teatre que acaba de fer". La popular va seguir parlant, la qual cosa va provocar la retirada de la paraula per part de l'alcalde, ja amb el micròfon apagat. Miralles li va etzibar que "el teatre, en l'auditori".

FALTA DE RESPECTE

El comunicat de premsa de l'equip de govern considera que "no podem consentir la vergonyant falta de respecte que la Sra Jovaní va proferir cap a l'Alcalde de Benicarló, i cap al conjunt de la ciutadania, convertint el Ple de l'Ajuntament, la màxima institució de representació del nostre municipi, en un circ". L'escarni públic a l'Alcalde, comenten, en què la Sra Jovaní va transformar la seua intervenció, "és un insult no només a l'Alcalde, sinó a tots els ciutadans i ciutadanes de Benicarló".

Aquesta intervenció, "ens dóna un exemple claríssim de la talla política i moral de la regidora Jovaní i converteix en còmplice al portaveu del grup del Partit Popular a l'Ajuntament, el senyor Mañá, responsable últim de les intervencions dels membres del seu grup".

És per açò que des de l'equip de Govern "exigim la dimissió de la Sra Jovaní del seu càrrec de regidora. Demanem que el Partit Popular de Benicarló prenga

ve de la p gina anterior

les mesures adequades per que una persona com la regidora Jovaní no puga continuar insultant i tractant d'arrossegar pel fang les institucions d'aquest municipi". En conseqüència, si la Sra Jovaní no dimiteix, "entendrem que el Sr Mañá i el Partit Popular de Benicarló recolzen a aquestes actuacions de barriada, humiliants i que deixen en molt mal lloc la confiança que la ciutadania té en els seus representants i les seues institucions públiques. I entendrem, a més, que totes les bones paraules de consensos i treballar pel poble a les quals ens té acostumat el Sr Mañá en les seues intervencions públiques, no són més que mentides i paper mullat".

LA VEU DELS POPULARS

En resposta a l'escrit enviat l'1 de juny de 2018 pels portaveus de l'equip de govern de l'Ajuntament de Benicarló respecte a la intervenció de la regidora María Jovaní en el Ple celebrat el dia anterior, des del Grup Municipal del Partit Popular de Benicarló s'han realitzat una sèrie de consideracions. els populars pensen que "és incert que s'insultara o humiliara a la Sra. Alcaldessa, doncs María Jovaní es va limitar a llegir una intervenció de Xaro Miralles que havia sigut emesa en la ràdio municipal, si bé ho va fer en un to que va molestar clarament a la seua interlocutora, moment en el qual es van perdre les formes que corresponen a la dignitat d'un Ple". Ara bé, "mentre es pot convenir que el

to utilitzat per la regidora no va ser el més afortunat", els populars han volgut subratllar que en el seu contingut "no s'ofenia ningú".

En canvi, asseguren, no va succeir el mateix amb les declaracions de Xaro Miralles que van originar el debat, és a dir, aquelles en les quals va qualificar uns comentaris de María Jovaní com a "xenòfobs i racistes", quan el que li va dir la regidora va ser, textualment: "Vostè és l'única persona de Benicarló que jo conec a la qual li sembla bé que l'Escola Oficial d'Idiomes vaja a Vinaròs". No obstant açò, "davant l'atac gratuït i desproporcionat de Miralles, María Jovaní mai va plantejar demanar cap responsabilitat, ni la dimissió de l'Alcaldessa".

El grup municipal popular de Benicarló ha volgut recordar quan Xaro Miralles "va fer aquella falsa acusació relativa al fet que un Exregidor d'Hisenda poguera haver tingut una caixa a la seua disposició per a realitzar pagaments a proveïdors. Açò últim no sols pot considerar-se un insult, sinó una afirmació susceptible de revestir connotacions penals".

En definitiva, "lamentem si algú s'ha sentit ofès amb la intervenció de María Jovaní. Lamentem a més que els portaveus de l'equip de govern hagen decidit emetre un comunicat de premsa, de contingut clarament electoralista, en lloc d'haver reunit a la Junta de Portaveus, que per això està. És evident que, amb aquest comunicat, l'equip de govern pretén crear una nova cortina de fum que amague la seua persistent falta de gestió", van concloure.

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

Sant Blai, 2

12580 Benicarló

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

-Còpies B/N - Color tot tipus tamany

-Llibreria General i Musical

-Papereria

mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

XXV CONCURS DE PRIMAVERA DE DIBUIX I PINTURA

text AB

El Mucbe acollirà fins al proper 1 de juliol l'exposició de tots els treballs que s'han presentat al Concurs Local de Primavera de Dibuix i Pintura que, com ja es va fer l'any anterior, ha unificat les modalitats de dibuix i pintura i ha establert dos categories, una per a adults i l'altra per a menors de 18 anys.

D'entre totes les obres presentades (21 en la categoria de majors de 18 anys i 9 en la categoria de menors de 18 anys), el segon premi ha estat per a José Luis Pereira Miñones amb 'Paseo por la Casa de Campo de Madrid' i el tercer per a Carmen Jovaní Roda per l'obra 'Des del Racó Calent'. El primer premi ha quedat desert.

Pel que fa a la categoria de menors de 18 anys, Martina Lores Baca ha estat la guanyadora en la

categoria de menors de 18 anys, amb l'obra 'Paseando bajo la lluvia', mentre que el segon i el tercer premi han estat per a Nahikari Serrat Barbero (amb 'Sincofonía') i Bianca Petruta Ralea (per 'Mi perro Mucky').

LA BIBLIOTECA OBRIRÀ ELS CAPS DE SETMANA FINS AL 8 DE JULIOL

textAB

Durant els propers sis caps de setmana, la Biblioteca Manel Garcia Grau obrirà les portes de 8.00 a 20.00 hores ininterrompudament per tal de donar servei als estudiants en època d'exàmens. Les sales estaran obertes a l'estudi i la lectura però no hi haurà servei de préstec.

La Regidoria de Cultura ha anunciat que a partir d'aquest dissabte, 2 de juny, la Biblioteca Manel Garcia Grau obrirà els caps de setmana, en resposta a una reivindicació dels estudiants que afronten els exàmens de final de curs. Concretament, seran tots els caps de setmana del mes de juny fins al cap de setmana del 7 i 8 de juliol.

L'horari serà de 8.00 a 20.00 hores ininterrompudament, tot i que no hi haurà servei de préstec. Així ho ha confirmat el regidor de Cultura, Josep Barberà, que ha assenyalat que es tracta d'una «mesura que fa temps que venim estudiant, tenint en compte el calendari de proves que ofereixen universitats com la de Castelló, València o Barcelona».

«La nostra intenció -ha dit el regidor- és adaptar-nos al màxim a les necessitats dels estudiants i facilitar-los un espai de treball adequat».

Barberà ha afegit que «una vegada tindrem la nova Biblioteca en marxa, prestar aquest tipus de serveis serà més fàcil i fins i tot ens podem plantejar d'ampliar-los a la resta de períodes d'exàmens, especialment al gener i febrer».

REGULARITZEN ELS CONTRACTES A L'OACSE

textNATÀLIA SANZ

Els representants de la Federació de Serveis a la Ciutadania de CCOO-PV en el Comitè d'empresa de l'Organisme autònom de Centres Socials Especialitzats de Benicarló' (OACSE) han portat davant la Inspecció de Treball les pràctiques de contractació temporal irregulars de l'Organisme, tant per l'abús de la formalització de contractes en frau de llei, com per la vulneració del dret a la llibertat sindical i la denegació d'informació.

La denúncia ha sigut interposada després que, durant molts mesos, l'OACSE abusara de la fórmula dels contractes per acumulació de tasques de curta durada, malgrat haver posats vacants de la plantilla que haurien d'haver sigut ocupats de manera interina, tal com advertien els representants sindicals de CCOO.

A instàncies de l'autoritat laboral, l'OACSE s'ha vist obligat a regularitzar la situació, i accedir a la petició de CCOO, que demandava que totes aqueixes places no

es podien cobrir per contractes curts per acumulació de tasques, sinó interinament. Tal com argumenta CCOO, només es pot recórrer a aqueix tipus de contractació quan es donen situacions sobrevingudes, de difícil previsió. En canvi en els últims temps l'OACSE ha fet un ús habitual d'aqueixa forma contractual, generant una situació abusiva de precarietat laboral.

A criteri de CCOO i la Inspecció de Treball la situació s'havia de regularitzar amb un procediment legal de cobertura de les places vacants.

Els efectes de la denúncia de CCOO ha sigut efectiva, i amb una premura inusitada, l'OACSE ha proposat al Comitè un procés de cobertura de les vacants ajustat al requeriment de CCOO, basat en la legalitat, d'acord en allò que estableix la llei, normes i reglaments de naturalesa laboral.

Des de Federació de Serveis a la Ciutadania de CCOO declaren que "seguirem lluitant per a garantir els drets laborals dels treballadors i les treballadores, per uns serveis públics eficients i de qualitat per a la ciutadania"

COMPROMÍS MANTÉ VIVES AL SENAT LES ESMENES ALS PRESSUPOSTOS DE L'ESTAT QUE BUSQUEN BENEFICIAR LES COMARQUES DE CASTELLÓ

textCOMPROMÍS SENAT

La coalició demana al PP i PSOE que "per coherència" donen suport al Senat a les esmenes que pal·lien els anys de maltractament al País Valencià

El senador castellanenc de Compromís, Jordi Navarrete, ha reclamat als representants de PP i PSOE, especialment als senadors valencians d'aquestes formacions, perquè convencen els seus partits polítics i "per coherència" donen suport a les esmenes als PGE que la coalició si manté, davant d'una proposta de comptes "nefasta, maltractadora de les nostres comarques i que crea any rere any una bretxa entre ciutadans, en situar al País Valencià de forma reiterada a la cua del finançament", ha indicat el representant valencià.

Així Navarrete ha recordat que Compromís no ha dubtat "ni un sol segon" en decidir que no retirava ni el veto general als PGE ni els centenars d'esmenes.

Entre aquestes, figura garantir l'arribada dels trens de rodalies fins al Maestrat i subvencionar als estudiants del nord de la província, millores en els jutjats de Vinaròs, comissaries i casernes a Vila-real, Vinaròs, Cabanes, Almassora, Onda i Vilafranca, l'estació intermodal de Castelló, el soterrament de vies a Vila-real, millores en les estacions de Santa Magdalena i la Ribera de Cabanes, la duplicació de la N-340 a Alcalà de Xivert, nous carrils a la N-340 a Vila-real, la seua urbanització en la variant del Maestrat i l'acondicionament de la N-232 cap a Morella.

També a la capital dels Ports la coalició manté la petició de fons per avançar en la rehabilitació i

execució de les obres del Parador o la millora de les comunicacions per l'autovia Mudèjar, o a la via fèrria Sagunt-Terol-Saragossa, quelcom que pot ser molt positiu per al turisme i el moviment de béns i persones.

Compromís traslladarà la sol·licitud del col·lectiu de Peníscola de demanar actuacions en matèria cultural, com museus (Museu del cinema, història militar, de la Pesca ...), de la Taronja a Borriana, Puig Roda a Vinaròs, de la Valltorta a Tírig, la rehabilitació del casc antic de la Ciutat a la Mar, del castell de Miravet, jaciments, museu i conservatori de Castelló i actuacions al llarg de la costa. Entre aquestes la que busquen frenar la regressió a la costa de Benicarló, Vinaròs i Orpesa, a la zona sud del port de Castelló (Borriana, Almenara, Nules, Almassora ...), o alliberar els ajuntaments afectats del malson econòmic de les dessaladores de Xilxes-Moncofa i Orpesa- Cabanes. També reclama que l'Estat reprenge les obres de drenatge oblidades pel PP per a la Rambla d'Alcalà, adequació dels barrancs i llits de Benicàssim i Borriol, camins rurals a la Jana, el sector ramader a la Tinença de Benifassà, millores en zones industrials d'Onda, Vila-real i els costos que suposa el manteniment i l'operativitat del inservible emmagatzematge subterrani Castor o una aposta decidida per l'agroalimentació, la qualitat vegetal, el foment de l'agricultura ecològica o campanyes de consum de cítrics, verdures i hortalisses.

"Estaria bé que tant PP com PSOE aportaren una mica de dignitat i s'avingueren a acceptar aquestes esmenes, perquè en el Congrés es debata de nou la seua idoneïtat i es faça un poc de justícia amb les nostres comarques", ha conclòs Navarrete.

text PATRICI GIL

Racó poètic**TITELLA**

Què trista realitat,
manar sabent-te manat,
distorsiona les neurones.
Saber-te un pintamonos,
de iniciativa rebostera,
empenta de calaixera.

Voldríem poder oblidar-te,
I tantes errades ens fan recordar-te.
No tens finestrals, sols façana.
Esta verda la magrana,
no es sent pas clavillada.
És aspra, inmadurada.

Premeditada enganyifa,
escoltar-te m'esgarrafa.
Aprofitada i sospitosa,
reraguarda cautelosa,
trau les urpes de l'armari,
si revoca l'adversari.

Captiu de veus escalfades,
projectat per fosques ullades,
curta vida al teu imperi.
Com t'ho has fet? un misteri,.

Ès el de fora el que et mana,
tu tan Sols ets la façana.

Un somriure interessat,
simula l'ensinistrat.
Ens fotogràs i ens has fotut,
ets la nostra inquietud,
senzillament una titella,
què no li raja mamella.

PROTEGIR LA VIDA III

text SOFIA URC

Amb discreció, com aquell que no vol la cosa, poc a poc. Aquesta, sembla que és l'estratègia que porta a terme l'equip de govern amb la reforma del Mercat Municipal. A més, s'ha de destacar que, per anar fent, no s'ha hagut de tancar. Poc a poc, cadascú ha anat assumint i avant. La resta; a seguir amb la seua.

Primer, van ser les entrades, ja que són la infraestructura per accedir a les parades. Aquesta vegada, però, no s'ha fet una intervenció *perquè ho exigeix la norma*. Aquesta vegada, s'ha fet la intervenció en els accessos *com diu la norma* i, ha quedat molt bé. A les entrades, hi ha espai per tothom, còmodament pots accedir al Mercat pels quatre costats.

Però, quan els accesos estaven a mig fer, es va alçar una gran espectació per l'obra que es feia a la façana que dona a l'*Esparter*. Sí, al del bar li han alçat una terrassa com un cadafal, cosa que porta a

més d'un com cagalló per sèquia quan ha d'opinar. El mateix amb la finestra del cuixot, el volant de la florista i la porteta del baret de Cucala.

Al remat, estan deixant el Mercat com si fora un formatge foradat per ratolins! Això sí, la plaça té més vida. I les parades estan més actives. Han pogut recol·locar-se i invertir, donant lloc a noves idees i afegint quelcom d'alternatiu. No hem d'oblidar que el Mercat està en un lloc privilegiat ja que, en estar al centre del poble, no queda massa lluny d'enlloc.

Al Mercat, a *la Plaça* com diu encara la gent gran (paraula que seria bonic recuperar), tot és valor afegit: productes frescos, de proximitat, casolans, autòctons, arrelats a la tradició, en alguns casos etiquetats ecològics... Anar a la Plaça és protegir la vida. Contribuir a que la gent dels pobles, la mar i les sènies continuen treballant en oficis tradicionals, fer que es pugui continuar vivint com ho hem fet sempre i ajudar a que ningú es veja obligat a emigrar.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

El Ple de la comèdia

Mireu, aquesta setmana no podia ser d'altra manera, hem de començar sí o sí, per les dos polèmiques del Ple de final de mes. I ho fem per la primera, la picabaralla, pujada de to, que van tenir l'alcaldesa Miralles i la regidora Popular Jovaní arran de la imitació que la segona va fer de la mateixa alcaldessa durant el Ple. Val a dir que la cosa, quan ens ho van dir, prometia (en passat perquè com no hi vam assistir ho hem hagut d'escoltar en llauna), atés que certament era la primera vegada que un Ple, que nosaltres tinguérem constància, es convertia en escenari d'una comèdia de tal categoria. I la cosa no va passar de comèdia... si se li pot dir així. Una imitació de l'alcaldesa per part de la Popular Jovaní va acabar convertint-se en una mena d'explosió carnavalesca amb ressò per molts mitjans de comunicació. Sens dubte, podria perfectament passar pel programa de Central de Còmicos i, segurament, després de vore-la no li pagarien ni la quitança! Quin mal gust! Mireu que a nosaltres això de la conya ja ens agrada, ja, però en aquest cas tota l'actuació va quedar bastant patètica. L'enrabiada de xiqueta malcriada, segons sembla per unes paules anteriors de Miralles, va deixar clar que fer de còmic és un ofici molt complicat. I fer de polític, tot i que fan riure moltes vegades, no avala dalt d'un escenari.

Sí, señora, esto son caracoles punchentos!

I ara l'altra, la dels Ciudadanos, que no fan riure més perquè no poden. ¿Doncs no critiquen l'actuació de l'Ajuntament que va engegar una campanya, al Mercat Municipal, perquè els productes estiguessen etiquetats en valencià? Tot i que matisem, el que criticaven era que només estigués en valencià! ¿Que per quina raó no ho feien en bilingüe? Mireu, nosaltres, això del bilingüisme mal entés, valga la redundància, no ho hem entés mai. Si es fa una campanya en valencià, és una campanya en valencià! I no una en castellà, ni en bilingüe! Quina mania tenen alguns d'embolcar la troca amb les seues parides partidistes. No fa falta ficar a un caracol punxent, que és una "caracol punchento", que ja ho veuen els que vénen de Madrid el que és! Així aprenen com és diuen les coses al territori on estan! Que un "pepino", quan una persona de Valladolid ho veu, sap el que és... però desconeix que ací es diu cogombre! Que l'espanyol ja el porten de sèrie, no? Idiomes sense fronteres! Senyors ciudadanos, vostés s'imaginem que cada vegada que entraren un escrit a l'Ajuntament li demanaren també la còpia en valencià? A que no ho fan? Doncs a l'inrevés tampoc! Ah, que vostés no saben escriure en valencià? Acabarem! Ara ho entenem tot!

Concejala por imitación

La alcaldesa de Benicarló retira la palabra a una edil del PP que decidió imitarla durante la defensa de un argumento en pleno / «Es barriobajero, una falta de respeto», lamenta

N. SANZ BENICARLÓ
Benicarló ha assistit esta setmana a una mostra més de en què se guede convertit un pleu en el ajuntamiento. «Espectaculo lamembles» o «actitud barriobajera» fueron algunos de los calificativos que utilizó la alcaldesa, Xaro Miralles, para definir lo sucedido. Una concejala del PP, en la oposición, María Jovaní, había preguntado si la primera edil había «hecho algo para revertir la Escuela Oficial de Idiomas al lugar donde fue concedida inicialmente» en la pasada legislatura se anunció que la sede oficial se implantaría en Benicarló y a principios de la presente se anunció que cambiaba a Vinaròs. La pregunta derivó en ese punto a una interpretación de una entrevista realizada en la emisora municipal, y en ese momento la edil popular imitó el tono de voz de la alcaldesa, que provocó que la aludida le retirara la palabra al considerarla una falta de respeto a esta alcaldesa. La popular no cesó en su empeño y siguió hablando, lo que provocó la retirada de la palabra por parte de la alcaldesa. Ya con el micrófono apagado, Miralles le respondió: «El teatro en el auditorio».

Un comunicado de prensa del equipo de gobierno considera que «no podemos consentir la vergonzante falta de respeto que la señora Jovaní profirió hacia la alcaldesa de Benicarló, y la deja el cargo de la ciudadanía, convirtiéndolo en el Pleno del Ayuntamiento, la máxima institución de representación de nuestro municipio, en un circo».

El escarso público a la alcaldesa, dicen, es que Jovaní transformó su intervención, «es un insulto no sólo a la Alcaldesa, sino a todos los ciudadanos de Benicarló». Esta intervención «nos da un ejemplo clarísimo de la talla política y moral de la concejala Jovaní y convierte en cómic al portavoz del grupo del Partido Popular al Ayuntamiento el señor Maná, responsable último de las intervenciones de los miembros de su grupo».

Es por ello que desde este equipo de gobierno «exigimos la dimisión de Jovaní de su cargo de concejala». Asimismo, «pedimos que el Partido Popular de Benicarló tome las medidas adecuadas para que una persona como la regidora Jovaní no pueda continuar insultando y tratando de arrastrar por el barro las instituciones de este municipio».

La corporación, durante el pleno de esta semana. NATALIA SANZ

NUEVOS AVANCES EN EL FUTURO PLAN GENERAL

La empresa Territorio y Ciudad, encargada de la redacción del Plan General de Ordenación Urbana, ha hecho llegar esta semana al Ayuntamiento de Benicarló la propuesta final del Plan General Estructural. Esta versión definitiva del plan es fruto de la evaluación de las 481 alegaciones que se presentaron durante el periodo de exposición pública de la versión preliminar.

La alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, se ha mostrado muy satisfecha porque el proceso de tramitación continúa avanzando y ha remarcado que «la aprobación definitiva del Plan General de Ordenación Urbana era uno de los objetivos de esta legislatura». «El PGOU ha estado paralizado en el Ayuntamiento ocho años hasta que el 2015 lo retomamos», ha querido remarcar Miralles.

Ahora, la propuesta final del Plan General Estructural se tiene que aprobar por el pleno municipal para poder

enviarlo a la Consejería de Vivienda, Obras Públicas y Vertebración del Territorio para su evaluación y posterior aprobación. Paralelamente, los servicios técnicos del Ayuntamiento continúan trabajando en la elaboración del Documento de Ordenación Detallada, que determinará los perfiles de detalle del Plan y, junto con el Plan General Estructural, conformarán el Plano General de Ordenación Urbana definitivo. Así pues, la alcaldesa dio ayer buenas noticias para el futuro urbanístico de la ciudad.

Enoc Altabás @EnocAltabas · 11h
"Terrenos cuya longitud es de 2.444 metros cuadrados". :-o #ohwait #longitud #metresquadrats : (#delsautorsdelpressupostésunallistad enúmeros #lloveMaths 3x4.info/ 2018/05/cs-en-...

Antonio Cuenca @acuen48 · 8h
Yo creía que la longitud eran simplemente metros.

Enoc Altabás @EnocAltabas

En resposta a @acuen48
Em quedo tranquil en comprovar que s'ha entés la meua crítica al comunicat de Ciudadanos Benicarló. :)

ve de la p gina anterior

Una lliçó en m2

Va, posats a riure, no perquè ho faça malament, tot el contrari, perquè té més raó que un sant, la resposta irònica de l'exregidor i professor Cuenca, matisant a l'Enoc Altabás que la longitud se mesura "simplemente en metros". No hi ha res a discutir, és el que passa quan un escriu en aquestes xarxes socials de bolcat ultraràpid i la immediatesa fa que no es fixe en el que posa i acaba com un ximple amb uns "terrenos cuya longitud es de 2.444 metros cuadrados". I és que els metres quadrats són, simplement, una unitat de superfície! Independentment de la comprovació de si els de Ciudadanos ho hagen entés o no! Ja pot estar tranquil, ja!

Zebres amb patrocini

Canviem de tema i mirem eixa moda que tan ja s'ha escampat pel poble consistent a pintar façanes d'edificis, suposem que per augmentar-ne l'atractiu i que quan anem atrafegats pegant bacs del mercat a casa i de casa al futbol la cosa se'ns faça més agradable perquè podrem anar mirant les parets. I, certament, la majoria queden espectaculars després que l'artista hi haja deixat la seua empremta. Hem vist pintades cares monumental, paisatges i fins i tot façanes que imiten la pell d'alguns animals, com la de la zebra que vos mostrem. Tota una mostra d'art urbà. Ara bé, en algun cas, la publicitat no resulta un bon

complement i sincerament millor que no en posaren. Vos imagineu una zebra per l'Àfrica amb un pegot a la pell del patrocinador del safari? I és que amb pegots publicitaris acaba deslluïnt-se l'obra. No? Ara bé, hi ha qui pensa que és una mostra del secular mal gust benicarlando, que sempre acaba superposant la pela a l'estètica... I, per tant, una traça d'idiosincràsia irrenunciable. Hem dit.

Art urbà

Una altra manifestació d'art pobre urbà, per dir-ho d'una manera fina, i del qual sempre en deixem constància en aquestes planes, és aquell que trobem cada dos per tres als voltants dels contenidors de la brossa, com bolets en un bosc humit i càlid. Però ací és igual fred que calor, l'art-merda ja sembla haver-se instal·lat sense que ningú li haja posat la galga de manera que s'ha convertit en un indicador d'una altra marca identitària. Ja sabeu quina. Aquesta setmana, una vegada més, i en van... torna la proposta, que no sabem si vol imitar el Chester de Risto Mejide però en versió cutre, de fer seure el personal al sofà que ens han deixat preparat, a la vorera això sí, davant dels contenidors de la brossa que hi ha enfront del Parador de Turisme. Segurament més d'un turista devia pensar que ací devem ser tot uns fans del presentador català i del seus programes, i per això el sofà. Tot i que també podien deduir que tenim els gustos una mica estranys o escatològics a l'hora de triar el lloc on situar el tresillo! De tota manera, val a dir que els que utilitzen el passeig per a rebaixar el colesterol, i en són un fotimer, en un moment donat de cansament també el podran utilitzar! Les puces van incloses.

Cosa de bes altes i baixes

Vinga, que tornem amb els nostres amics de la policia municipal i el seus partes, que són un pou de bona prosa i de saviesa popular. Llegiu el relat sobre uns fets esdevinguts al carrer de l'Abat Pere

SOBRE L'ESTAT DE DRET (2A PART)

Fronteres

textJOAN HERAS

En les ratlles que formen la primera part d'aquest escrit vaig intentar resumir –sempre de manera excessivament esquemàtica- com podem entendre què és–o millor dit què fonamenta o legitima- això que entenem per estat de dret. I en aquest sentit, apuntava que aquest marc jurídic fonamental que es presenta com les regles del joc més bàsiques que regeixen una determinada col·lectivitat tenen el seu origen, segons Locke, en una mena d'acord, un pacte o contracte social, que cedeix una part de la llibertat individual a l'estat perquè aquest –sempre en el context d'un règim parlamentari i de separació de poders- garanteixi la implementació i el compliment del marc legal en el conjunt de la comunitat. I molt lluny d'aquesta concepció, Marx entén el marc legal que fonamenta l'estat de dret com un ben afinat tripijoc que els qui manen –els qui tallen el bacallà- fan empassar l'ham a tota la població tot fent-los creure que estem parlant d'un sistema en què tothom hi juga des de la igualtat de condicions.

Tinc la sensació que, entre aquestes dues concepcions força irreconciliables de l'estat

Les idees de J. Stuart Mill (Anglaterra, 1806-1873) ens aporten una visió que ens pot donar una certa llum...

de dret, les idees de J. Stuart Mill (Anglaterra, 1806-1873) ens aporten una visió que ens pot donar una certa llum per, com a mínim –i això no és poca cosa-, entendre la clau del problema. Entre una concepció que entén el dret com una construcció humana que és fruit d'un acord i que, per tant, cal respectar de totes totes i la idea que el dret no és res més que una astúcia dels qui tenen el poder per tal de poder seguir fent el que volen però fent-nos creure que no és així, Stuart Mill –un home emmarcat en les tesis del liberalisme però que sovint toca, en la seva defensa de la llibertat individual com a valor essencial de l'ésser humà, les

concepcions anarquistes però, això sí, sempre dins els paràmetres de l'exquisida educació britànica- defensa la idea que les lleis, en el marc d'una societat democràtica, han d'anar conquerint espais de llibertat i esdevenir en aquest sentit autèntiques garanties dels drets de les persones i dels col·lectius. Sorprenentment, allò que escriu i defensa Stuart Mill a meitat del segle XIX resulta, avui, d'una absoluta actualitat. Permeteu-me que en digui alguna coseta més.

Efectivament, Stuart Mill –un dels poquíssims homes que a l'Anglaterra del segle XIX va defensar el dret de vot de les dones- entén que la democràcia

ve de la p gina anterior

Boqués, en què havien col·laborat amb la brigada d'obres i serveis per a la col·locació d'una planxa metàl·lica per a tancar un "socabón" que hi havia a la calçada. Nosaltres, que com ja sabeu som molt primmirats amb això de la llengua, tant o més que els amics Ciudadanos, que per escriure només utilitzen el castellà (als plens, com són parlats fan servir el benicarlando, que fa més casolà), com dèiem no ens hem pogut estar de fixar-nos de la paraula en qüestió que, en el diccionari del RAE, no existeix. Això sí, en el seu descàrrec podríem dir

12:45 Queda señalizado un socabón en la calzada de la C/ De L'Abad Pere Boqués colaborando con el personal de la Brigada Municipal para la colocación de una plancha metálica.

que en alguns països sud-americans la utilitzen tal qual amb la "b" i, fins i tot li han dedicat un poema, "Al compás del socabón", obra del peruà Nicomedes Santa Cruz i un ball, "El Socabón de Canajagua", típic de Panamà. De tota manera, no creiem que aquestes influències puguin detectar-se en la prosa dels municipals. Ja diran els crítics literaris de la casa, que n'hi ha i no pocs.

ve de la p gina anterior

directa -assembleària en diem avui- és el millor sistema polític perquè posa en contacte les llibertats dels individus –uns individus que, això sí, han de ser ben educats, cultes, responsables i respectuosos. Ara bé, si la comunitat es fa gran, cal establir uns sistemes de representativitat però que cal controlar de ben a prop –per evitar formes del que avui en diem corrupció o abús de poder- i que cal anar millorant constantment perquè el sistema es vagi perfeccionant perquè sigui una veritable eina útil per a garantir els drets dels individus i dels grups minoritaris o dels sectors socials desfavorits. Ben conscient que mai arribarem a un estadi perfecte de societat escrupolosament democràtica –una idea molt avançada per a una època en què la idea del progrés fonamentava moltes utopies que es pensaven realitzables- sí que hem d’anar canviant lleis i mecanismes perquè el marc social -l'estat de dret- pugui respondre cada vegada amb més precisió a la voluntat de garantir uns drets bàsics per a tothom que permetin als individus desplegar tant com sigui possible la seva llibertat, amb l'únic límit de no fer mal als altres. El que podem entendre com a estat de dret no és un marc legal inamovible que s'acosta més a una concepció sagrada ni és una simple cobertura dels interessos dels qui remenen les cireres i volen seguir fent-ho. D'aquesta manera, podem entendre que el sistema parlamentari i de separació de poders és el més adient sempre que sigui un marc viu, flexible i que avanci tant com sigui possible en la garantia de drets de persones i col·lectius –les dones, la classe treballadora, etc. Aquesta idea de l'estat de dret incorpora –molt abans de la seva materialització històrica- la idea de l'estat del benestar, és a dir, d'un estat liberal que garanteix drets fonamentals al conjunt de la població –un model que es forja, també, gràcies a la incorporació del marxisme en el joc polític dels estats liberals.

En definitiva, Stuart Mill ens ajuda a entendre que la idea de l'estat de dret com a definidora de les democràcies liberals no pot reduir-se a una concepció volgudament tancada i immobiliària –que, en realitat, projecta damunt la llei la seva opció ideològica- i que cal apostar, per dir-ho d'una manera molt actual, per la radicalitat democràtica, és a dir, per entendre que el joc polític ha de ser un escenari que permeti anar fent més gran i sòlida la democràcia. Estic convençut que Stuart mill avui defensaria els referèndums, les llistes obertes, les lleis de transparència, l'augment de poder dels àmbits locals i el dret a l'autodeterminació com a mecanismes bàsics d'aprofundiment democràtic. Perquè, de fet, com a pensador liberal radical no fa altra cosa que incorporar la defensa dels drets humans –uns drets que en el moment en què ell va viure encara no eren res més que un somni d'uns pocs- com a valor essencial, uns drets que en molt bona part sintetitzen i harmonitzen les aspiracions i ideals del liberalisme radical –el liberalisme polític més autèntic- amb la dels moviments socials –el moviment obrer i el sufragisme- que recorren el segle XIX i bona part del segle XX.

Sembla força clar, doncs, que la pretesa identificació essencialista d'estat de dret amb la legitimació a ultrança d'un marc polític i jurídic concret no és res més que un mecanisme massa fàcil de legitimar –a través de la suposada objectivació com a mecanisme de cosificació- un determinat ideari polític. I és que és ben cert que des del poder tot sembla molt més fàcil de justificar, de mantenir, d'immobilitzar amb preteses justificacions de neutralitat, de fer veure que és “natural” o “etern” o “bàsic” allò que en realitat només és una pantalla on es projecten uns interessos concrets, una manera d'entendre les coses que amaga la defensa d'uns privilegis i d'una determinada concepció política.

Llibertat presos polítics.

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

Senyora María Jovaní,

textEL LECTOR

Si li dic que la imitació de l'alcaldeessa que va fer al ple de l'Ajuntament de la setmana passada em va agradar no s'ho creurà perquè, efectivament, no em va agradar. No seré jo qui li critique la seua manera de fer oposició; ja se sap que cadascú es defensa (o ataca, més ben dit) amb les armes que té. Em van evocar la seua intervenció els chascarrillos simpàtics de Rafael Hernando, el chulo que castiga, el ballador de chotis en un azulejo. Li ho comento sense maldat, crega'm, però trobo que la seua vis còmica deixa bastant que desitjar, va per gustos. Segur que deu haver qui encara es deu estar recargolant de riure pel terra quan li ve al pensament aquella veveta impostada que va fer com un personatge de sàinet valencià. És més, trobo que si ha de continuar fent intervencions tan espectaculars hauria d'apuntar-se a qualsevol de les escoles de teatre que tenim ací al poble. Li milloraria la modulació i fins i tot podria alçar-se a fer el monòleg al mig de les cadires que ocupen els membres de la corporació.

No en faig calendari d'històries d'estes i tot plegat ho considero una anècdota que m'agradaria que fóra puntual. Em sap mal però que vosté haja posat l'ajuntament de Benicarló al mateix nivell que l'ajuntament de Vinaròs. Allà un fet com aquest és d'allò més habitual, estan avesats a la comèdia i suposo que deuen tindre un públic que els deu mirar com aquell que es posa davant la tele disposat a passar una bona estona amb els personatges de Sálvame o Esta cocina es una ruina. Pense-s'ho, igual puja l'audiència de les televisions comarcals o de Ràdio Benicarló.

A mi però, què vol que li diga, el que em va disgustar de veritat va ser l'exhibició que va fer-nos del que jo penso que és una desconsideració cap a la llengua de son pare i sa mare i dels seus avantpassats. Vosté agarra el torn de paraula i, tota seriosa, tota formal, conscient que està parlant de coses importants, s'adreça a l'auditori en un perfectíssim castellà. Per descomptat que m'és igual, això faltaria. Ací tenim dos llengües oficials (una de pròpia, però d'oficials, dos) i cadascú utilitza la que vol que per això està en el seu dret. Res a objectar. Ara bé, quan vol fer riure, o burlar-se'n de l'alcaldeessa, canvia automàticament d'idioma i au, en valencià que ens en xalarem més. La llengua per als registres formals i la llengua per

a la facècia i el catxondeig. Recordo encara quan anava a l'institut i algun abnegat professor em parlava de sociolingüística i es referia a expressions com ara diglòssia o una altra que es deia auto-no-sé-què.

A vosté, defensora dels símbols de la terra (amb la seua senyera oficial de la comunitat al bolso el dia 9 d'octubre, dic jo que per si es presenta la necessitat de brandar-la davant d'algun catalanista exaltat) no li està bé aquesta manca de consideració. No cal dir que la llengua és el pilar fonamental de qualsevol cultura, sense llengua, segurament, només queda folklore. I la nostra cultura, la de la gent que quan ens trobem ens diem «bon dia», és alguna cosa més que un nom i una bandera. I que un himne fins i tot.

No res més, si ha de tornar a actuar, li demanaria que ens avisara i que parlara amb algú de l'Ajuntament perquè les seues performances figuraren també a l'agenda cultural.

PS. Els de l'equip de govern li demanen que dimisca per haver faltat al respecte a la institució que representa. No caiga en la temptació de dir que ells també tenen motius per plegar i comporte's com una senyora que és i, si no dimiteix, limites a defensar-se explicant que era una cosa personal o jo què sé. Però no m'isca amb estelades i pancatalanismes que me la veig vindre i encara faríem lo cabdell més gros i el circ pujaria de categoria. A no ser que..., «cuanto peor mejor para todos y cuanto peor para todos mejor, mejor para mí el suyo beneficio político»

LA TERRETA GUANYA LA II RUTA GINLOVERS A BENICARLÓ

text NAT LIA SANZ

La segona edició del concurs per establiments en què la preparació del gintònic s'eleva a categoria superior ha estat guanyat en aquesta ocasió per La Terreta, seguit en un segon lloc per Nuevo Rayfe i en tercera posició per Casa Golo.

Cal destacar l'alta participació d'establiments, ja que en aquesta edició van concursar un total de 14 locals. El jurat va valorar l'alt nivell de l'elaboració en els combinats i que aquests podrien, perfectament, participar en un concurs de nivell estatal.

Ara, i al llarg de tots els caps de setmana del mes de juny, amants i sibarites del gintònic podran degustar els gintònics premium als bars que integren la ruta i votar el premi popular per un valor de 5 €. La cloenda de l'acte tindrà lloc la nit de Sant Joan a la platja del Morrongo, on s'ha organitzat una festa amb DJs i es podran degustar, també, les creacions dels participants.

EL HANDBOL BENICARLÓ VA PARTICIPAR EN EL TORNEIG A ALTURA

text BENICARLÓ AL DIA

foto CHB

Aquest cap de setmana passat, el Club Handbol Benicarló, es desplaçava a l'Alt Palància, per a participar en el Torneig que organitzava la vila d'Altura.

El club va participar amb les categories següents: benjamí, infantil masculí i cadet femení. El que menys va importar van ser els resultats, ja que els jugadors van gaudir del seu esport en un ambient divertit i animós. En acabar els diferents partits i l'entrega de trofeus, ens vam desplaçar tots a degustar les especialitats culinàries d'Altura.

El proper cap de setmana ens esperen més tornejos: els més menuts a Onda per a jugar a Handbol Herba i els mitjans a Benicàssim per a jugar a Handbol Platja.

BÀSQUET: L'ALEVÍ B VA PARTICIPAR EN UN TORNEIG CELEBRAT A MONTCADA

text BENICARL AL DIA foto CB BENICARL

Dissabte passat, l'aleví B del Club Bàsquet Benicarló, es va desplaçar fins a Montcada, per a disputar un torneig organitzat pel club local, tenint com a objectiu principal gaudir d'un bon dia de bàsquet.

En la fase de grups van tenir com a contrincants al Xirivella, Dominicas i Montcada Groc. Els benicarlandos van aconseguir guanyar els 3 partits de la seua fase de grup i, amb açò, van ascendir a la "Liga Oro", que consistia en un triangular entre els equips primers classificats de cada grup.

En la Lliga Or van tocar com a contrincants el Calasanz i Lliria, tots dos equips campions en els seus respectius grups com nosaltres.

El primer partit va ser contra Lliria, on els valencians van aconseguir fer-se amb la victòria, jugant un bon bàsquet i imposant, vegada rere de vegada, la seua bona forma física, doncs la majoria dels jugadors de Lliria eren un any majors que els nostres. Enhorabona al Lliria pel gran treball realitzat.

El segon partit ens va tocar contra el Calasanz, on, Lliria ja com a campió del torneig, estava en joc la segona i tercera posició del torneig. Va ser un partit molt físic, on els de Calasanz van imposar la seua superioritat física des del primer minut de joc. Amb un bon encert en el tir exterior, els valencians van anar imposant-se en el marcador. No obstant açò, partit molt competitiu pels dos equips.

D'aquesta forma, ens posicionem com a tercers classificats del torneig de Montcada. Deixant de costat el resultat numèric, els benicarlandos van mostrar durant tot el torneig ser un gran equip, tant dins com fora de la pista, mai donant-se per vençuts i lluitant fins al final.

Agrair i felicitar al Club Bàsquet de Montcada pel seu gran treball i dedicació en el torneig, així com el treball visible dels seus equips del club.

Pre Benjamins

Divendres passat els Prebenjamins van viure una jornada molt especial, en jugar un partit de pares/mares contra xiquets, en el qual tots han donat el millor de si mateixos. Un gran comiat per a una estupenda temporada.

LO FEISBUC DE LA REGIDORIA D'ESPORTS

text VICENT T. PERIS

Aquesta setmana els presento una nova faceta, dins del món periodístic, que fins ara no havia desenvolupat: la investigació. La meua vocació d'informador imparcial i objectiu fa que les meues inquietuds alimenten iniciatives com aquesta, basades en la recerca i anàlisi de les coses que ens envolten. Dins d'aquest món- relativament nou- de les xarxes socials, és on s'ha centrat la meua indagació. Més concretament, a la xarxa social inventada i explotada pel senyor Mark Zuckerberg, lo feisbuc. Apurant encara una mica més -perquè aquesta xarxa és molt extensa- i per tal d'anar centrant l'objectiu del meu escodrin, he volgut acostar-me a un dels que més m'interessen que no és un altre que el de la Regidoria d'Esports del nostre ajuntament. El motiu és més que obvi. La meua condició de cap de la secció de futbol d'aquest gran setmanari fa que m'interesse especialment aquest tema que, al final paguem entre tots. Alguns més que altres.

Primer exposaré les dades objectives i després exposaré les meues conclusions. Conclusions que, com després repetiré, són meues i només meues.

La meua investigació comprèn tot allò que podríem considerar la present temporada, des d'octubre de 2017 fins a aquesta setmana passada. Dins d'aquest àmbit temporal, he treballat totes aquelles informacions que ha publicat la regidoria i també les que ha compartit. Les publicacions pròpies solen comprendre activitats organitzades per la pròpia regidoria, dirigides a la gent més gran i als més joves, així com campanyes de foment de l'esport. També trobem felicitacions a diversos clubs o esportistes, tant locals com de la comarca.

Publicaciones

Pel que fa a les publicacions compartides, trobem de tot. Des de campanyes de donació de sang fins a publicacions sobre la salut passant per una cosa que abans es deia "classe magistral", però que ara es diu "masterclass". Es farien creus, estimats lectors, de la quantitat d'esports que apareixen, tot i que no he vist res de columbofilia, escacs, boles i botxes, pesca esportiva – de la que hi ha tres clubs-, pilota valenciana i petanca. Suposo que cap d'elles deu tindre feisbuc i per això no estan presents a la pàgina de la nostra regidoria.

Pel que fa a clubs amb més notícies compartides, guanya per golejada el Club de Bàsquet, seguit per l'atletisme i el tennis, triatló, natació, moto club, gimnàstica rítmica i futbol. La presència dels altres esports és, pràcticament, testimonial. Quan dic futbol, conto les publicacions compartides de tots dos equips, el CD Benicarló i el Benicarló Base Futbol, que entre tots dos sumen vint equips federats.

Dins de l'anàlisi que he fet de les vegades que han estat compartides les publicacions dels dos clubs de futbol del nostre poble, he pogut constatar que al començament de lliga, i amb una irregular freqüència, es compartien resultats setmanals i alguna coseta més fins al mes de febrer. Des de l'onze de febrer fins al trenta d'abril, no res. Quan dic no res, vull dir que no hi ha cap notícia d'aquests dos clubs. Com si haguessin desaparegut del panorama esportiu. En vore això, el meu instint de gasetiller bragat m'ha portat a visitar el feisbuc d'aquests dos clubs, a vore què havia passat. He pogut constatar que no va passar res, que tots dos van continuar amb la seua intensa activitat futbolística. A partir del trenta d'abril, tornen a aparèixer algunes notícies relacionades amb lo futbol local amb una certa regularitat tot i que la última publicació compartida és del catorze de maig. Des d'aquest dia, no res més. Ni l'assemblea de socis.

Fina ací les dades objectives. Ara les conclusions –que com ja he dit, són meues i només meues- basades en la interpretació i l'anàlisi de la feuada que m'he pegat. Lo senyor regidor d'esports, principal autoritat esportiva local, hauria de mirar a vore què està passant a la seua regidoria amb lo futbol. Ell, que ha segut àrbitre de futbol a un nivell prou elevat, hauria d'intervenir i interessar-se pel tema. També els he de dir, estimats lectors, que no vull pensar que dins d'aquest departament hi ha una mà negra a la que no li agrada el que fa la gent del futbol del nostre poble i per això els ignora. Potser l'encarregat de la pàgina no té temps de veure-ho tot i té unes altres feines més importants que compartir notícies al feisbuc. Sobretot del futbol.

Fins ací lo meu treball d'investigació. Si per alguna casualitat algú gosés rebatre algun argument ja els dic, estimats lectors, que no tindria raó. Les dades són tossudes.

MÉS DE 350 ESCOLARS PARTICIPEN EN LA CLOENDA DE “PILOTA A L'ESCOLA”

text i foto AB

Benicarló ha acollit l'última trobada del curs del programa esportiu Pilota a l'Escola 2017-18, el programa educatiu de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport. En l'acte de cloenda han participat més de 350 xiquets i xiquetes de col·legis de Benicarló, Vinaròs i Càlig.

El director general d'Esport, Josep Miquel Moya, el regidor d'Esports, Carlos Flos, i el president de la Federació de Pilota Valenciana, José Daniel Sanjuán, han participat avui en l'última de les set trobades de Pilota a l'Escola, el programa de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport. El director general d'Esport ha subratllat que «estem davant d'un programa consolidat, en el que enguany han participat més de 15.000 xiquets de tot el País Valencià». «Estem convençuts que aquestes activitats ajuden a fomentar la pilota entre els més menuts i la prova és que enguany han participat més de 400 escoles d'educació primària i de 40 instituts de secundària», ha finalitzat Moya.

Per la seua part, Flos ha declarat que «estem molt contents de què s'haja triat Benicarló per tancar la el curs de Pilota a l'Escola, perquè nosaltres sempre hem apostat per la pilota com a activitat extraescolar». Sanjuán ha remarcat que «l'objectiu d'aquestes trobades és promocionar la pilota, i especialment en

Castelló, que és la província on més falta fa».

A més de l'extensa programació de partides de pilota, els escolars han pogut gaudir de tallers relacionats amb la pilota valenciana. A banda, els xiquets i xiquetes han pogut conèixer MAPI, la mascota de la pilota valenciana.

Els quasi 400 alumnes que han participat en la trobada provenen de cinc centres educatius: CEIP Marqués de Benicarló, CEIP Mestre Francesc Catalan (Benicarló), el CEIP Àngel Esteban (Benicarló), CEIP L'Assumpció (Vinaròs) i CEIP Felicinda Collell (Càlig).

EL CBE MADISON SEGON A L'OPEN VALÈNCIA DE HIP-HOP

text BENICARL AL DIA fotos CLUB MADISON

Dissabte passat els components de l'equip de competició de CBE Madison de la nostra ciutat, van aconseguir una segona plaça a l'Open València, campionat autonòmic, en les categories mini parelles i mini individual.

Les formacions Silver M i Kingdom Crew es van alçar amb la cinquena plaça, i per només 5 dècimes no es va aconseguir la tercera d'individual, amb Iván. En el Campionat Autonòmic de la comunitat Valenciana, Oriol Delgado, es va emportar la medalla de bronze en individual.

LES XIQUETES DEL MABEL AL MÉS ALT DEL PODI A LES ALQUERIES

text i foto MANOLA BELDA

El dissabte 12 de maig es va celebrar al pavelló municipal de Les Alqueries, el campionat provincial nivell federació en la modalitat individual i de conjunts on el Club Mabel va participar amb 4 conjunts i 4 gimnastes individuals.

El conjunt junior format per Elisa, Ana, Àfrica, Kiara i Patricia es va proclamar campió provincial en la seua categoria amb un exercici de cinc cintes amb molt de risc i dificultat. Així mateix, el conjunt infantil integrat per Anna, Marta, Ana, Paula i Andrea va obtenir l'or amb el seu exercici de 3 pilotes i dues cordes, que va destacar per la seua bona execució. Els conjunts benjamí i prebenjamí també van pujar al més alt del podi, cadascun en les seues respectives categories. El conjunt benjamí format Carla, Sheyla, Lía, Carla, Laia i Mª José va aconseguir l'or amb una bonica coreografia de mans lliures. Les més xiquetes de la casa, que van sorprendre amb una excel·lent actuació en la seua primera competició, són: Elea, Zoe, Chloe, Vera, Rocío i Mar també van pujar al graó més alt.

En la modalitat individual la nostra benjamí Aitana

Companys va aconseguir l'or amb la corda. En categoria aleví, Elena Marzal, es va proclamar campiona provincial del seu nivell amb el seu exercici de pilota. Finalment, Rebeca Ernu i Judith Miquel es van proclamar campiona i subcampiona provincial, respectivament, amb els seus exercicis de pilota en la categoria aleví del nivell avançat.

Totes elles participaran pròximament en la fase autonòmica per a la qual han treballat molt, juntament amb les seues entrenadores del Club. Els desitgem molta sort a totes elles.

NATACIÓ: TROFEU MARCELINO FUSTER A VINARÒS

text i foto CNB

Diumenge 3-6-2018, a la piscina Servol de Vinaròs, va tindre lloc el trofeu Marcelino Fuster per a categoria aleví, amb participació de 65 nedadors de 6 clubs provincials.

Dirigits per l'entrenadora Lucia Vicente, el CNB va presentar un equip format per 15 nedadors: Houssain Fertel, David Balaguer, Óscar Balaguer, Alejandro Rodríguez, Joana Bel, Alicia Harris, Elsa Martínez, Yasmine el Khattab, Henar Àvila, Maria Verge, Alejandra Oroian, Laura Beltrán, Sara el Khattab, Bruno Moliner i Diego Pérez.

Els resultats més destacables foren els de: Henar Àvila, plata, als 200 estils, amb una bona marca de 2.40.73 M i plata, als 100 braça, amb 1.27.83 M; Joana Bel, plata, als 100

papallona, amb 1.25.76 M i el de David Balaguer, bronze, als 100 braça, amb 1.34.64 M.

DIA SOCIAL DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

text i foto CNB

El passat diumenge 3 de juny es va celebrar el dia social del Club Natació Benicarló.

A la piscina municipal, pel matí, una representació de nedadors del club, de les categories Escoleta, promeses i benjamins, va fer una exhibició dels seus progressos davant un nombrós grup de pares i simpatitzants que omplien les grades de la piscina municipal.

Posteriorment, a la pista annexa del pavelló municipal d'esports, es va fer el dinar social anual del

club amb presència multitudinària de socis i nedadors de totes les categories.

Tot i que el dia plujós no acompanyava, unes 450 persones es varen reunir en aquesta, ja tradicional, jornada social del club. En acabar l'àpat, es donaren medalles commemoratives als nedadors dels grups d'edat més joves.

Cal agrair la col·laboració dels nombrosos voluntaris; de Juan Antonio Verge, que ens va obsequiar amb unes carxofes de qualitat superior, de la seua producció, que formaren part de les excel·lents paelles del dinar; de la falla "mercat vell" i de l'Ajuntament de Benicarló.

